

De planlagte foranstaltninger til nedlukning af ovennævnte reaktorer tages til stadighed op til fornyet overvejelse og drøftelse. Kommissionen kan på nuværende tidspunkt ikke give et afgørende bud på, om den vil være tilfreds med de planlagte foranstaltninger, tidsplaner og faser. Det står åbent, om Kommissionen overhovedet vil udtale sig om en given fastlagt dato, da den løbende vil føre tilsyn med udarbejdelse og gennemførelse af projekterne under hele tiltrædelsesprocessen.

Det møde, hvor man indviede den internationale støttefond for nedlukning af Ignalina, fandt sted i London den 5. april 2001 i hovedsædet for Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), som fungerer som fondsbestyrer. På mødet godkendte man ovennævnte PSE-projekter samt arbejdsplan og budget for fonden. Der vil blive ydet bevillinger til det godkendte projekt i overensstemmelse med bestemmelserne i den respektive støtteaftale. Bevillingerne vil også afhænge af, om den rammestøtteaftale, der er indgået mellem fondsbestyreren og den litauiske regering, ratificeres. Der blev holdt et tilsvarende møde i den internationale støttefond for nedlukning af Kozloduy den 15. juni 2001, som havde samme resultat. Datoen for mødet i Bohunice-fonden er endnu ikke fastlagt, men det skal finde sted i år. Der vil først blive givet bevillinger til nedlukningsprojekterne i Bulgarien og Slovakiet, når de respektive fonde er blevet operationelle ved de kommende indvielsesmøder for bidragsyderne.

Til dato er der ikke ydet nogen Euratom-lån til nedlukningsprojekter på de tre atomkraftanlæg.

Hvad angår Phares programmer for økonomisk bistand på energiområdet har man koncentreret sig om støtte til udarbejdelse af nationale energistrategier, fastlæggelse af rammebetingelser i ansøgerlandene for det interne energimarked og energibesparende foranstaltninger.

Kommissionen følger nøje gennemførelsen af programmerne for nedlukning af atomkraftanlæggene som led i sin generelle overvågning af tiltrædelsesprocessen. Dette afspejles i Kommissionens periodiske beretninger, som indeholder en evaluering af fremskridtene inden for atomkraftsektoren. Hvis et ansøgerland ikke overholder sine forpligtelser, vil Kommissionen overveje egnede foranstaltninger. Kommissionen ser ingen grund til at forudse sådanne foranstaltninger på nuværende tidspunkt. Kommissionen vil også gerne understrege, at forpligtelserne til nedlukning indgår som led i tiltrædelsesforhandlingerne under energikapitlet.

(2002/C 40 E/039)

#### SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1443/01

af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen

(17. maj 2001)

Om: Konkurrence på det indre marked for elektricitet

Den 5. marts 1998, den 10. marts 1999 og den 26. november 1999 blev der stillet spørgsmål til Kommissionen om foreneligheden af den franske elektricitetslov med el-direktivet og EU's konkurrence-lovgivning, navnlig hvad angår overdragelsen til et symbolsk beløb af det franske el-net til EDF (spørgsmål P-0776/98 <sup>(1)</sup>, H-0258/99 <sup>(2)</sup> og H-0748/99 <sup>(3)</sup>). Kommissionen svarede, at den ville undersøge disse forhold.

1. Kan Kommissionen oplyse resultaterne af denne undersøgelse?
2. Deler Kommissionen den opfattelse, at den franske stats overdragelsen af el-nettet til EDF til et symbolsk beløb på 1 FF er en form for statsstøtte, som er uforenelig med traktaten og er en forvriddning af konkurrencen på det indre marked?

<sup>(1)</sup> EFT C 304 af 2.10.1998, s. 157.

<sup>(2)</sup> Skriftligt svar af 13.04.1999.

<sup>(3)</sup> Skriftligt svar af 14.12.1999.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne af Mario Monti**

(10. september 2001)

Efter det ærede medlems tidligere spørgsmål (P-776/98<sup>(1)</sup>, H-258/95<sup>(2)</sup> og H-748/99<sup>(3)</sup>) i april 1999 anmodede Kommissionen de franske myndigheder om at levere oplysninger om de ordninger, det franske parlament havde vedtaget i forbindelse med det franske el-transmissionsnets ejerskab.

Af oplysningerne fra Frankrig fremgik det, at det franske parlament efter en omfattende strid i Frankrig om, hvilken form for koncession »Electricité de France« (EDF) havde fået i 1958, i 1997 havde besluttet at afklare højspændingsnettets ejerskabsforhold. Især havde EDF lov til — ifølge artikel 3 i lov 97-1026 af 10. november 1997 — på sin balance at omklassificere aktiverne vedrørende transmissionsinfrastrukturen fra »immobilisations corporelles du domaine concédé« til »immobilisations corporelles du domaine propre«.

Ifølge oplysningerne havde EDF fået overdraget at drive den pågældende infrastruktur med en 75-års koncession, der indgik i selskabets første udbudskontrakt (»cahier de charges«), der blev vedtaget ved anordning nr. 56-1225 af 28. november 1956. Koncessionskontrakten viste sig imidlertid at være mangelfuld på flere punkter. Især indeholdt de langsigtede koncessionsaftaler ikke nogen præcis angivelse af de pågældende aktivers ejerskabsforhold, hverken under koncessionen eller ved dens ophør. Derimod fremgik det klart af koncessionen, at EDF havde pligt til at bære alle udgifterne til vedligeholdelse, fornyelse, forstærkning og udvidelse af den pågældende infrastruktur i koncessionsperioden. På denne baggrund mente det franske parlament, at koncessionsordningen gjaldt »biens propres«, og at EDF derfor var blevet ejer af de pågældende aktiver, i samme øjeblik koncessionen blev givet.

Det skal bemærkes, at de pågældende aktiver ikke er omfattet af nogen ret eller betingelse, ifølge hvilken aktiverne skal føres tilbage til koncessionsgiveren, når henses til koncessionsordningen for »biens propres«, der er anerkendt i fransk doktrin.

Imidlertid er Kommissionens opmærksomhed for nylig blevet henledt på, at der måske ikke er sammenhæng mellem på den ene side det forhold, at koncessionsordningen betragtes som gældende for »biens propres«, og på den anden side regnskabsjusteringerne og skattebestemmelserne i forbindelse med omklassificeringen.

Kommissionen har anmodet de franske myndigheder om oplysninger om denne påståede manglende sammenhæng og vil på ny gennemgå alle de relevante ordninger som helhed. Kommissionen vil informere det ærede medlem om resultaterne af sine undersøgelser, så snart den har taget stilling til sagen.

<sup>(1)</sup> EFT C 304 af 2.10.1998.

<sup>(2)</sup> Skriftligt svar af 13.4.1999.

<sup>(3)</sup> Skriftligt svar af 14.12.1999.

(2002/C 40 E/040)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1450/01**

**af Alexandros Alavanos (GUE/NGL) til Kommissionen**

(17. maj 2001)

*Om:* Den græske stats kontrakt med det selskab, der forvalter Athens lufthavn

»Kontrakten om udbygning af lufthavnen« mellem den græske stat og de selskaber, der har anlagt Athens lufthavn, indeholder følgende betingelse: Inden der er gået tyve år efter, at lufthavnen er taget i brug, må der i en radius af 100 km omkring Syntagmapladsen i Athen ikke bygges eller udvikles nogen lufthavn med støtte fra den græske stat; ej heller må nogen lufthavn opgraderes til indenrigslufthavn inden for denne radius, med mindre de gebyrer og rettigheder, der er foreskrevet for den pågældende indenrigslufthavn, ikke er lavere end de tilsvarende gebyrer og rettigheder, som til enhver tid pålægges den nye lufthavn, og at indenrigstrafikken i denne indenrigslufthavn kun omfatter fly med en bruttovægt på højst 45 ton.